

Šéf Sokola: Podpora štátu je nulová

BR
Bratislava

Článok Spartakiády obdivoval svet. Doma padli do nemilosti (Pravda, 19.12. 2018) sa stretol s veľkým záujmom čitateľov a vyvolal aj veľkú diskusiu. Posledná Československá spartakiáda sa uskutočnila v roku 1985. Nasledujúcu, v poradí siedmu, ktorá mala vyvrcholiť v roku 1990, ovplyvnili politické a spoločenské zmeny v bývalom Československu.

Hoci sa nácvik uskutočnil na celom území niekdajšej federácie, skladby boli pripravené a zorganizovali aj viaceré okresné prehliadky, napokon sa vyvrcholenie na Strahove nekonalo. Finále presunuli len na podstatne menší štadión Evžena Rošického, niektoré kategórie z programu vypustili a podujatie sa konalo pod názvom Pražské športové hry 1990. Slovenskí cvičenci sa v takom zastúpení a podľa kľúča, ako tomu bolo v minulosti, nezúčastnili, ale v niektorých skladbách sa objavili - ako jednotlivci či malé skupinky.

Na tento fakt upozornil aj František Solár zo Starej Ľubovne. Jeho skupina 24 žiakov z Novej Ľubovne si v Prahe zacvičila. „Mali sme česť vystupovať úplne vpredu pred hlavnou tribúnou v skladbe starších žiakov. Spartakiádu som navštívil ako vojak v roku 1975 a ako okresný vedúci skladby starších žiakov v rokoch 1980 a 1985. Podľa

„ Na XVI. Vše-sokolskom zlete v Prahe vystúpilo asi 20-tisíc cvičencov, bol ukážkou sily celosvetového sokolského hnutia, dôkazom jeho už viac ako 150-ročného zdravého smerovania a česko-slovenskej vzájomnosti.

Vladimír Holčík
starosta Sokolskej únie Slovenska

môjho názoru cvičenci i učitelia to nebrali ako politickú povinnosť, ale ako súčasť života školy,“ zaspomínal si.

Spartakiád sa zastal. „Možnosť byť v Prahe a užiť si všetko, čo bolo deťom ponúkané i úprimné priateľstvá obyčajných ľudí k nám Slovákom, zostali zapísané v spomienkach priamych účastníkov hromadných vystúpení. Kritizujú tí, ktorí s telovýchovou a pravidelnou športovou činnosťou mládeže nemali a nemajú nič spoločné.“

Vladimír Holčík, starosta So-

Dobový plagát k I. celoštátnej spartakiáde v roku 1955.

kolskej únie Slovenska, pripomenul, že tradícia hromadných cvičení sa udržala aj na Slovensku. Na minuloročný úspešný XVI. všesokolský zlet v Prahe nacvičovali aj slovenskí členovia, dovedna 400 mužov i žien.

„Vystúpili v dvoch skladbách. Azda najúspešnejšia na júlovom zlete bola skladba Spolu, charakterizovala česko-slovenskú vzájomnosť a cvičili ju muži i ženy z oboch republík. Skladba Borci bola klasickou mužskou skladbou, ktorú v Eden Aréne

zacvičilo asi 800 mužov nielen z Čech a Slovenska, ale aj z Rakúska, Švajčiarska, USA, Kanady. Všade vo svete, kde Česi a Slováci žijú, existuje Sokol ako organizácia, ktorá združuje našich emigrantov na základe silnej spolupatričnosti.“

Zdôraznil, že aj na Slovensku má Sokolská únia svoje telocvičné jednoty a ich členovia sa radi, bez nátlaku zúčastňujú na Vše-sokolských zletoch. „A nielen v Prahe, naša generácia sokolov cvičila napríklad na zlete v Paríži, Toronte, Viedni... Mimoschodom, čoskoro budeme v bratislavskom Sokole oslavovať 100 rokov jeho existencie.“

Problém vidí v chýbajúcej morálnej a finančnej podpore zo strany štátu. Na výzvu Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu žiadal Sokol príspevok na nácvik a týždňovú účasť v Prahe 25-tisíc eur.

„Podpora bola nulová. Hoci o to žiadame raz za šesť rokov. Rozumie tomu niekto? A to nezávidíme napríklad športovcom v pretláčaní rukou, že dostali 43-tisíc eur alebo športovky kynológovia 6 700 eur. Na Vše-sokolskom zlete v Prahe vystúpilo asi 20-tisíc cvičencov, bol ukážkou sily celosvetového sokolského hnutia, dôkazom jeho už viac ako 150-ročného zdravého smerovania a česko-slovenskej vzájomnosti. A tak to ostane, či sa to politikom na Slovensku páči alebo nie,“ uviedol Vladimír Holčík.

© AUTORSKÉ PRÁVA VYHRADZENÉ